

[Clausager.]

udbyttet var forbundet med anden Indtægt, formindskedes Nedsættelsen forholdsmæssigt, men forsvandt dog først ved meget store Erhvervsindkomster. Der var altsaa en Forbindelse mellem Erhvervsindkomsten og Formueudbyttet.

Denne Ændring blev gennemført i en Krisetid, da mange Formuer var anbragt saaledes, at de gav intet eller i hvert Fald lidt i Udbytte og var truet med Formindskelse paa Grund af Beskatningen. Jeg skal minde om, at efter den gamle Lov af 1922 skulde en Formue paa 1 Mill. Kr., som gav 1 pCt. i Udbytte, altsaa 10 000 Kr., alene i Formueskat til Staten svare 10 545 Kr. og saa ved Siden deraf de øvrige Skatter, som der kunde være Tale om. Man forstaa altsaa, at Ændringen var særdeles paakrævet. Ændringen var imidlertid affattet saaledes, at den ikke var saa let for Menigmand at sætte sig ind i, men skatteteknisk virkede den godt, idet den ikke medførte større Spring fra den ene Skattegruppe til den anden. Da Loven kom til at virke, viste Erfaringerne imidlertid, at Lettelsen i Formueskatten begyndte lovlig højt oppe og ikke gik langt nok ned, idet den standsede ved ca. 3 pCt. i Formueudbytte, hvor Undergrænsen, de 40 pCt. af den oprindelige Formueskat, blev naaet.

Den femte Ændring, der blev foretaget i 1922-Skatteloven, var den, at Aktieselskaber, som efter 1922-Loven havde været fri for at svare Indkomstskat af en Fjerdedel af den Indkomst, der blev henlagt til Reservefonden, nu fik Skattefrihed for Halvdelen af det henlagte. Det blev gjort for at animere saadanne Selskaber til at konsolidere sig i Stedet for at fordele Udbyttet straks.

Regeringen stillede i Efteraaret 1929 Forslag om at ophæve den fjerde og femte Ændring, medens den altsaa, som før nævnt, ikke rørte ved de tre første. Venstre tilbød at ændre Formueskattelettelsen saaledes, at Skattenedsættelsen først indtraadte ved en lavere Formueafkastning, men saa ogsaa fortsattes dybere ned mod Nulpunktet. Vi tilbød nemlig at regne med to Gange Indkomstskatten af Formueudbyttet i Stedet for med 1½ Gang. Det blev afslaaet af Regeringen og Regeringspartierne, samtidig med, at der blev udtalt Sympati for det Forslag, der var fremført fra Erhvervenes Skatteudvalg, og som gik ud paa „Femtedels-Nedsættelse“ af Skatten, omtrent som for Formuer under 100 000 Kr., regnet fra 5 pCt. og nedefter. Da der blev udtalt

Sympati for dette Forslag, stillede Venstre det som Ændringsforslag, dog med den Ændring, at Skatten mindst blev holdt paa en Femtedel, altsaa 20 pCt. af den oprindelige Formueskat, og aldrig faldt bort, fordi det unægteligt kan siges at være en Fordel at have en Formue, da man jo i Regelen — ikke altid, men dog i Regelen — kan bruge noget af den, og det kan den, der ingen har, jo ikke. Dette Ændringsforslag blev nedstemt, idet kun Venstre og det ærede Medlem Hr. Holstein her i Folketinget stemte derfor, men da Lovforslaget blev oversendt til Landstinget, blev Ændringsforslaget igen stillet derovre, og da viste det sig, at ikke blot Venstre havde Forstaaelse af Ændringsforslagets Betydning og havde Sympati for det, men at ogsaa de Konservative der havde det, hvad de ikke havde her i Tinget, og det blev derfor vedtaget med Venstres og de Konservatives Stemmer. Lovforslaget gik saa paa Slutningen af Samlingen 1929—30 tilbage til Folketinget, og der blev indkaldt til et Møde kort før Rigsdagens Hjemsendelse i det Udvalg, der havde haft Sagen til Behandling her, men Mødet blev aflyst — det er for Resten aldrig blevet oplyst, hvorfor det blev aflyst.

Næste Samling, 1930—31, gentog det samme sig, Lovforslaget om Ophævelsen vedtaget her i Folketinget, ændret i Landstinget, sendt tilbage igen, men fik ikke Lov til at komme videre.

I Efteraaret 1931 forelagde Venstre blandt sine mange Kriseforslag ogsaa et Forslag om Formueskattelettelsens Ændring. Det var lidt forskelligt fra det, vi havde set de foregaaende Aar, idet man nu foreslog at begynde Nedsættelsen, ikke som før, naar den samlede Indkomst var 5 pCt. af Formuen, men naar den var 4 pCt. af Formuen, i Overensstemmelse med de ændrede økonomiske Tilstande, vi var kommet ind i, og ogsaa som en Følge af, at Partiet Venstre var forhandlingsvilligt og godt vilde strække sig imod de andre Partier, hvis man kunde faa en efter deres Mening fornuftig Ændring. Det blev stemt ned her i Folketinget, ikke blot af Regeringspartierne, men ogsaa af de Konservative, selvfølgelig paa Grund af, at disse paa det Tidspunkt havde indgaaet et samlet Kriseforlig med Regeringspartierne.

I Efteraaret 1932 fremsatte Regeringen igen sit gamle Forslag om Ophævelse af Formueskattelettelsen, hvilket blev vedtaget i Folketinget og oversendt til Landstinget, og saa kom der den Overenskomst, hvis Resultater ligger her. Vi staar nu